

4 sierpnia 1928 r.

F23a 3/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7561.

Kl. 4 g 1.

Aimé Jourdan i Pierre Guillemaut
(Paryż, Francja).

Lampy i kuchenki naftowe oraz palniki do nich.

Zgłoszono 20 stycznia 1926 r.

Udzielono 16 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 21 stycznia 1925 r. (Francja).

W lampach naftowych lub olejowych znajdujących się w handlu knot mieści się między dwoma cylindrycznymi rurkami i wypełnia całkowicie przestrzeń między nimi, wskutek czego płomień jest podsy-cany tylko przez naftę znajdującą się w zbiorniku lampy, która podnosi się po kno-cie, dzięki jego włoskowatości.

Niniejszy wynalazek dotyczy takiego u-doskonalenia palnika, przy którym knot nie wypełnia całkowicie pierścieniowatej przestrzeni między rurkami palnika tak, że pomiędzy knotem i zewnętrzną rurką pozostawiona jest swobodna przestrzeń, przez którą mogą swobodnie przechodzić powie-trze i pary naftowe.

W tych warunkach płomień jest podsy-cany nie tylko przez naftę doprowadzaną

przez knot, ale też i przez powietrze prze-sycone parami naftowymi, co zwiększa tak siłę światła, jak i ilość wytworzonego przez lampę ciepła.

Takie urządzenie zmniejsza rozchód paliwa, gdyż można zastosować knot znacz-nie cieńszy, który będzie mniej wciągać nafty.

Inne udoskonalenie według wynalazku polega na tem, że powyższy palnik zastoso-wano do lampy, w której znajduje się otwór do wejścia powietrza. Powietrze to po na-syceniu się parami nafty okrąża knot, przy-czem wewnętrzna rurka palnika przechodzi całkowicie przez zbiornik lampy i jest otwarta zdołu tak, że powietrze jest wsy-sane przez płomień do tego przewodu.

Nareszcie wynalazek dotyczy urządze-

nia do ustawiania szkła na lampie, które pozwala używać szkła cylindrycznych, gdyż potrzebne zwięźenie przekroju przejściowego dla gazów otrzymuje się dzięki specjalnej formie nadanej podstawie do szkła, oraz dzięki zastosowaniu pierścienia z ogniotrwałej masy porowatej, który się umieszcza na górnym końcu wewnętrznej rurki. Knot dochodzi wtedy tylko do tego pierścienia i nie styka się z płomieniem, przez co nie zużywa się wcale.

Niżej podane tytułem przykładu opis i rysunki wyjaśniają dokładnie zasadę i formę wykonania wynalazku.

Fig. 1 i 2 przedstawiają widok z przodu i widok boczny lampy mogącej służyć jako kuchenka, fig. 3 podaje przekrój pionowy w większej nieco skali wzdłuż linii X — X fig. 2, fig. 4 przedstawia odmianę fig. 3, która jest przystosowana do szkła cylindrycznego, fig. 5 przedstawia jeden ze sposobów, w jaki można osadzić knot.

Według formy wykonania przedstawionej na rysunkach lampa składa się ze zbiornika *a* dowolnej formy, zaopatrzonego w nóżki *b* i uchwyt *c*. W górnej części zbiornika *a* mieści się kołnierz *d*, w który wchodzi nasada *e*. Połączenie tej nasady z kołnierzem *d* może być dowolne, np. zapomocą czopa ślizgającego się w spiralnej szczelinie, jak to się stosuje w niektórych lampach (fig. 3). Do tej nasady *e* jest przymocowana lub przylutowana oprawka *f*, w którą wstawia się w szkło *g*. Wewnątrz nasady *e* znajduje się umieszczona współśrodkowo względem niej rurka *h*, na którą nakłada się knot *i*. Knot ten, jak widać z fig. 3, jest cienki tak, że nie wypełnia przestrzeni między rurką *h* i nasadą *e*.

W tych warunkach powietrze lub pary naftowe, znajdujące się w zbiorniku *a*, mogą swobodnie krążyć wokół knotu *i*, gdy płomień lampy wciąga je w kierunku strzałek *j*.

Korek *k*, który zakrywa otwór do napełnienia zbiornika, posiada mały otworek

l, przez który powietrze zewnętrzne wchodzi do zbiornika, a stamtąd przechodzi do knotu *i*.

Dzięki temu, że to powietrze przy przejściu swem przez zbiornik nasycą się parą naftową, otrzymuje się płomień bardzo biały o wysokiej temperaturze, wskutek czego lampa może służyć jednocześnie do oświetlania i jako piecyk do grzania, przyczem siła jej światła przewyższa znacznie siłę światła używanych obecnie lamp tego rodzaju.

Jeżeli lampa ma służyć jako kuchenka, to ustawia się nad szkłem *g* płytę *o*, która się opiera na słupkach *p* wsuwanych w odpowiednie pochwy *q*, przylutowane do zbiornika *a*.

Dla zwiększenia lub zmniejszenia płomienia wystarczy opuścić lub podnieść oprawkę *f*, co wywołuje taki sam ruch nasady *e*.

Może się okazać korzystnem, aby rurka *h* przechodziła nawylot przez całą wysokość zbiornika *a*, i dolny jej koniec *h*¹ pozostawał otwarty, jak wskazuje fig. 3. Wtedy powietrze świeże może być doprowadzane do płomienia w kierunku strzałek *j*¹.

Takie urządzenie nie jest jednakże konieczne, i wynalazek dotyczy każdego palnika, w którym powietrze będzie okrażać knot bądź zewnętrznie między knotem *i* a nasadą *e*, bądź też wewnętrznie między knotem *i* rurką *h* (przyczem knot jest osadzony od ścianki rurki *h*, a przyciśnięty do nasady *e*), bądź jednocześnie z obu stron knotu, przyczem zapomocą odpowiedniego urządzenia utrzymuje się knot w należytej odległości od ścianek nasady i rurki środkowej.

W razie zastosowania wynalazku do jakiegokolwiek bądź typu lampy, rurka *h* może mieć tę samą długość, co i nasada *e*, lub inną długość.

Nasada *e* i rurka *h* mogą być na stałe połączone ze sobą, i wtedy regulowanie płomienia odbywać się będzie zwykłym spo-

sobem przez wysuwanie lub wciąganie knota, przyczem należy używać cienkiego knota, aby zapewnić obieg powietrza wokół knota, jak to wyjaśniono powyżej.

Ażeby zmniejszyć koszt wyrabiania palnika, można zastąpić szkło g , posiadające zwężenie g^1 (fig. 3) przez szkło zupełnie cylindryczne g^2 (fig. 4), a w takim wypadku potrzebne zwężenie otrzymuje się przez nałożenie dodatkowej podstawki f^1 (fig. 4), która posiada takie zwężenie f^2 .

Zaznaczyć trzeba, że palnik jest zbudowany w ten sposób, że zwężenie g^1 lub f^2 znajduje się bardzo blisko końca knota, albo cokolwiek nad knotem, albo też na poziomie końców rurek e i h .

Dodatkowa podstawka f^1 jest zakończona sprężystym kołnierzem f^3 do przytrzymania szkła g^2 , przyczem jednak kołnierz ten musi szczelnie zamykać dostęp powietrza.

Można uniknąć spalania się knota, stosując formę wykonania palnika przedstawioną na fig. 5, w którym między rurką h i knotem i zakłada się pierścień m , wykonany np. ze sproszkowanego pumeksu zlepionego odpowiednim klejem; knot obejmuje zewnętrzny bok tego pierścienia i jest doń przyklejony lub umocowany zapomocą zewnętrznego pierścienia n . Pierścień m , będąc porowatym, przesącza do płomienia naftę, którą wciągnął knot.

Oczywiście, nie wychodząc poza ramy wynalazku, można wprowadzić zmiany w formie wykonania różnych jego szczegółów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Palnik do lamp albo kuchenek na

naftę lub na inny płyn palny, znamieny tem, że knot i jego oprawka, składająca się z dwóch współśrodkowych rurek, są tak zestawione, iż pozwalają na swobodny obieg powietrza lub pary naftowej w przestrzeni okalającej zewnętrzną powierzchnię knota aż do wyjścia z palnika, gdzie się spalają płomieniem o zwiększonej sile światła i ciepła, zużywającym mniejszą, niż w zwykłych palnikach ilość płynu palnego.

2. Palnik według zastrz. 1, znamieny tem, że wewnętrzna rurka oprawki knota przechodzi nawylot przez zbiornik na naftę lub inny płyn palny, przyczem spodni otwór tej rurki pozostaje otwarty.

3. Palnik według zastrz. 1, znamieny tem, że płomieniowy wylot palnika jest zaopatrzony w pierścień z masy porowatej i ogniotrwałej, odpowiednio przymocowany do oprawki knota, który to knot nie dochodzi do końca tego pierścienia i przeto nie styka się z płomieniem.

4. Odmiana palnika według zastrz. 3, znamienna tem, że knot wypełnia całkowicie przestrzeń pomiędzy rurkami swej oprawki, hamując swobodny obieg powietrza.

5. Lampa lub kuchenka z palnikiem według zastrz. 1 — 4, znamienna tem, że zwężenie przewodu dla gazów spalinowych jest utworzone przez odpowiednie wygięcie nad miejscem tworzenia się płomienia oprawki do szkła, która wówczas posiada kształt cylindryczny.

Aimé Jourdan.
Pierre Guillemaut.
Zastępca: M. Skrzypkowski.
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

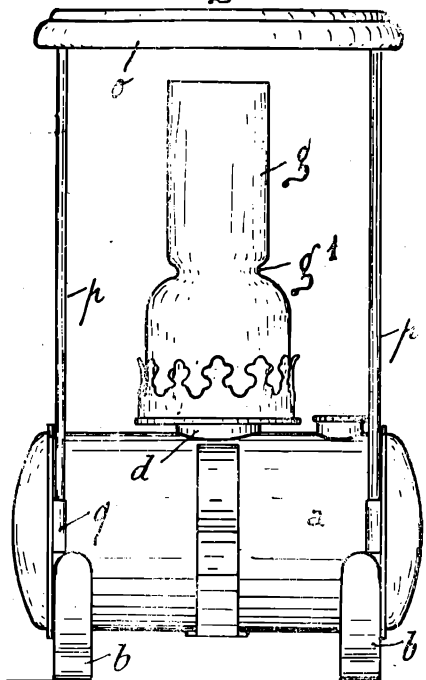

Fig. 2.

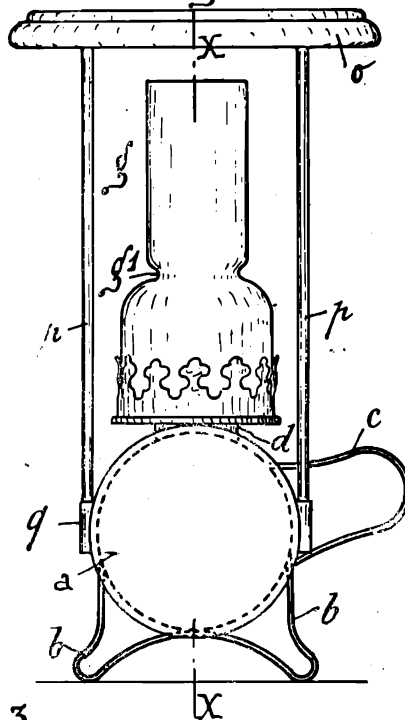

Fig. 4.

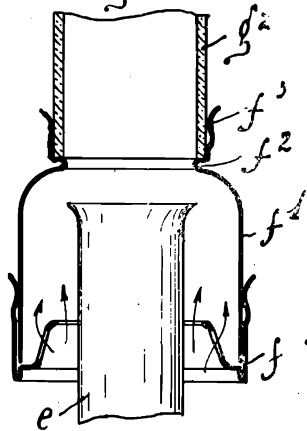

Fig. 3.

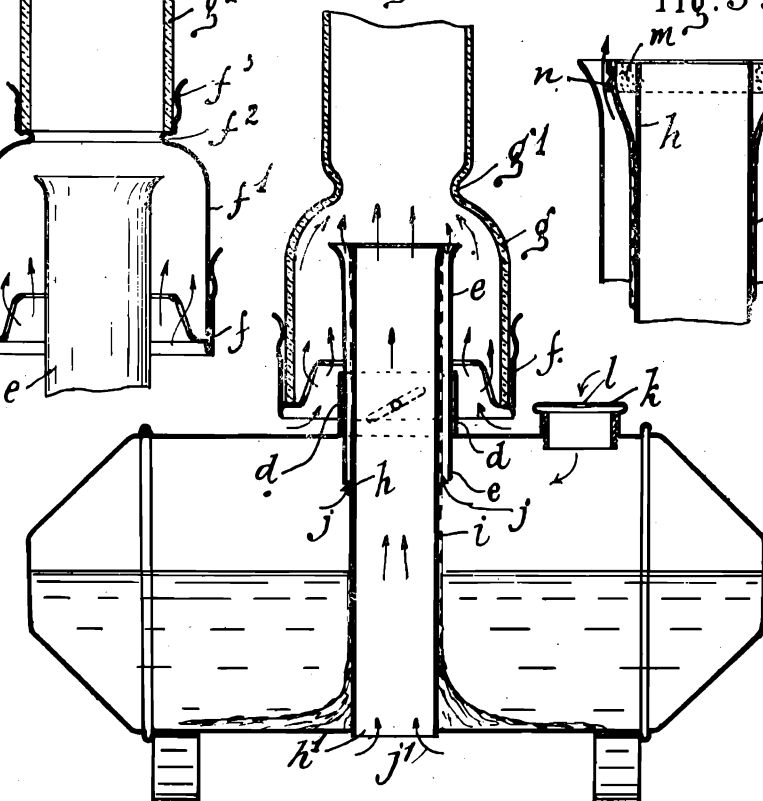

Fig. 5.

